

Publicerad 2014-04-10 13:59 av Linda CH

Hur den doftande linden miste sin blomma

Hur jag älskade dina händer som höll mig så mjukt kan jag inte längre minnas. Förnimmelsen finns där i någon av hjärnans otaliga vindlingar men hjärtat är slutet. En gång levde vi två i symbios. Du var den doftande linden och jag var en av dina bladvingar.

Under blåskimrande vinternätter visade du mig stjärnhimlen och lärde mig att urskilja konstellationer med namn så vackra att jag trodde de var tagna ur sagorna.

Händerna började dock slå och dina ord kränkte. Du slutade värma mina blåfrusna fötter med din andedräkt och du lät mig långsamt förfrysa.

Mamma, du valde ingalunda mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linda CH med Poeter.se id #35447 innehar upphovsrätten